

[Vesterager.]

„Sognepræsten kan vælges til Medlem af enhver Skolekommission indenfor Præstegældet“.

Hvor er det klart og tydeligt affattet! Jeg synes, det er beskæmmende for den danske Rigsdag, at den ikke kan affatte en Lovparagraf lige saa klart og ligetil som det færøske Lagting. Jeg vilde ønske, den højtærede Minister kunde faa sine Forslag sendt fra Lagtinget paa Færøerne, saa vilde de rimeligvis være klarere, end de hidtil har været. Stillingen er den, at Præsten ikke kommer ind i en eneste Skolekommission som Menighedens eller Kirkefolkets Repræsentant, han kommer derind som Repræsentant for et Flertal eller et Mindretal i Sogneraadet; det er Sogneraadet, der bestemmer, hvordan Skolekommissionen skal sammensættes; det er Sogneraadet, der bestemmer, om Sognepræsten skal være Medlem eller ej. Det er det, jeg har været imod, fordi jeg mener, at naar Menighedsraadet har valgt Præsten til at være Præst, til at døbe Børnene i Sognet, var ogsaa Menighedsraadet, eller i alt Fald en kirkelig Institution, den rette til at vælge Præsten ind i Skolekommissionen, hvis det ønskede det; men det overlader man hverken til Menighedsraadet eller Kirkefolket eller nogen som helst andre end lige akkurat disse kommunalvalgte Mænd, der er valgt efter ganske andre Hensyn, efter politiske Linier, og Præsten kommer ind i Skolekommissionen som Repræsentant for et Flertal eller et Mindretal indenfor Kommunalbestyrelsen; jeg tror, at mange Præster vilde være meget kedede af at staa i den Stilling at skulle repræsentere en bestemt politisk Anskuelse; hvis de i det hele taget vælges, kommer det til at afhænge af, hvordan Kommunalbestyrelsen ser paa det, det er i Virkeligheden Kommunalbestyrelsen, man har betroet hele Magten.

Folketinget har imidlertid ikke nogen som helst Indflydelse paa disse Paragraffer, paa hele denne Ordning, det er umuligt at slaa igennem og faa selv det allermindste rettet og ændret. Nu bliver Forslaget gennemført, og jeg tænker mig, at Fortolkninger gennem Cirkulærer vil komme i Massevis, og saa faar Lærerforeninger o. s. v. saavel som Kommunalbestyrelserne Lejlighed til at se, hvordan det former sig, om de vil bøje sig for de Fortolkninger, der kommer. Den Kritik, der fra mange Sider er kommet frem overfor Uklarhed i Lovforslagene, mener jeg i nogen Maade rammer Rigsdagen, Rigsdagen kan ikke fralægge sig Ansvaret. Der er henvist til min Stilling

til Seminarieloven. Lad mig lige med et Par Ord vise, hvor stor Forskellen er. Lovforslaget om Seminarier blev sendt herfra til Landstinget; Landstinget ændrede i Lovforslaget, det kom tilbage hertil, og vi gennemdrøftede det, før det blev vedtaget. Vi har ikke paa nogen Maade ønsket, at et af Rigsdagens Ting skulde være afskaaret fra at gennemgaa de forskellige Paragraffer, før Lovforslaget blev ophøjet til Lov. Det er kun ved denne Lejlighed, vi skal tage et Lovforslag, akkurat som det er skrevet af Landstinget, der er intet at gennemgaa, intet at ændre. Jeg tror ikke, det styrker Rigsdagens Anseelse, at man lovgiver paa den Maade.

Med Hensyn til Lovforslagenes Affattelse finder jeg, at der er mange Ting, som er i høj Grad uklare, det viste sig ogsaa, at Ministeren forleden Dag Gang paa Gang maatte op og forklare, hvordan man skulde forstaa Bestemmelserne, og den Forklaring vil naturligvis blive gentaget. Undervisningsministeren faldt saa voldsomt over det konservative Ændringsforslag, fordi der var Fejl i det. Jeg har nu læst Ministerens Tale igennem og skal indrømme, at der var Smaafejler i Ændringsforslaget, men selv om vi havde glemt at stryge de to Love af 1867 og 1868 o. s. v., er det rene Bagateller; hvis man vil gennemgaa et Lovforslag Paragraf for Paragraf, er det hurtigt rettet, men det var der ikke Tid til, Udvalget vilde slet ikke forhandle. Maa jeg have Lov til at spørge: Hvad menes der med § 38, Stk. 3, i det foreliggende Lovforslag, som nu bliver vedtaget? Der nævnes Vægeraadet. Jeg vil gerne spørge den højtærede Undervisningsminister: Eksisterer Vægeraadene til den Tid, dette Lovforslag træder i Kraft? Det tror jeg ikke. Og dette er ikke et Lovforslag, der er stillet som Ændringsforslag, det er et Lovforslag, der skal vedtages uforandret. Den højtærede Undervisningsminister ler. Det er dog vistnok akkurat lige saa alvorligt at vedtage en Lovbestemmelse om, hvordan Forældreraadene skal arbejde sammen med Vægeraadene, der ikke eksisterer, som at man i en Liste over Lovforslag, der ophæves, har glemt et Par Stykker. (*Vilhelm Rasmussen*: Naar de falder bort, er de jo ikke mere!). Nej, saa er det der ikke mere, det er de andre Love heller ikke, men der staar, at de skal forhandle med Vægeraadet, og jeg synes, det er et uklart Udtryk, naar Vægeraadene ikke findes. Det er i alt Fald lige saa betydningfuldt som en hel Del af de Punkter, som den højtærede Undervisningsminister